

112/48

Mina nio skolar

Jag minns första skoldagen i mitt liv.

Det var väldigt nervöst och pirrigt i

magen, men samtidigt var det så spännan-

de.

Jag vet att när jag steg av bussen i

skolan var jag lite virrig och visste

inte var jag skulle ta vägen och det

var säkert många med mig.

Hur som helst så blev det att jag

följde strömen in i den stora ingången

till skolan.

Korridoren vi kom in i upplevde jag som

ett jätterum med massor av krorar och

fem stycken dörrar.

Det kom två stycken vuxna emot oss.

Den ena läraren var ganska kort och

hade rakt brunt hår som gick till

axlarna. Den andra läraren var lite

längre och hade långt rött hår.

De hälsade oss välkomna och förklarade

att man skulle gå till den fröken som

ropade upp ens namn.

De började och ropa upp massor med namn.

Rätt var det var se härde jag mitt

namn ljuda i korridoren. Jag tittade upp

och såg att det var den "länga fröken".

Jag gick fram och ställde mig intill henne.

Efter ett tag var det färdigt. Hon sa då

att vi skulle följa henne in till klass-

rummet.

Ur min åsyn var det ett stort rum

med kala väggar, stora avlänga fönster

och en massa bänkar.

Ni får sätta er på vilken bänk ni vill,
sätt er gärna vid någon ni känner, Sa fröken.

Jag satte mig intill min kompis Angelika

När alla hade satt sig talade hon om

att hon nete Marianne och skulle vara
vår lärare i tre år.

Därefter berättade hon lite om skolan.

Vi fick gå runt och titta hur det såg
ut i matsalen, gymnasiken, var toaletterna
läg osv.

Hon delade också ut böcker till oss,

som vi skulle jobba med under årets gång.

Dagen gick fort och det var dags
att åka hem.

Så här var min första dag i skolan.

Dagarna gick och allting gick bra.

Vi fick lära oss att skriva, läsa och räkna lite smutt.

Fröken var det snällaste som fanns.

● Så här var ettan i största allmänhet.

● När man började tvåan var man ju inte minst längre. Man hade många kompisar och fröken var fortfarande som en "gud" för en.

● Nu hade man lärt sig att skriva lite.

Jag kunde också räkna något så när,

● läsa med för den delen.

Man började trean, störst på skolan och sista året på lägstadiet.

Nu kände man till allt på hela skolan.

Man kunde läsa böcker. När det gällde

räkning så tyckte man att man var världsbra och kunde räkna väldigt stora tal. Skriva tyckte man också man var bra på.

- Skolaslutningen i 3:an var lite tråkigt för att man skulle inte ha fröken mera.

Första dagen på Mellanstadiet var lite nervöst, men det gick ganska bra ändå.

Läraren vi fick verkade rätt bra.

- De enda nya ämnena vi fick var Engelska och Slöjd. Slöjd var jättekul och Engelska också.

Åk 5 var inte så stor skillnad mot fyran förutom att vi inte var minst på skolan längre.

Bian var lite jobbig för det blev kaos i klassen. Vi elever blev stökiga och kom inte överens med läraren vi hade.

Hon orkade inte med det så hon slutade och vi fick en annan lärare. Det

var en magister och han var gäta bussig.

I slutet av bian var vi på högstadiet och hälsade på. Det verkade väldigt stort, rörigt och stökigt, men samtidigt spännande att komma dit.

Så 7:nde klass, börja högstadiet och gå på en skola med massor av elever, det var både kul och spännande.

Man fick ett eget skap att ha alla böcker i.

I början var det lite svårt att hitta

Ell de olika klassrummen i de stora
korridorerna, men det lärde man sig snart.

Massor av nya ämnen och lärare var
det ju men det var bara kul.

Åttan var ett ansträngande år med
massor av prov som man var tvungna att
ha någorlunda bra på för att få bra
betyg. Det gällde ju inte bara prov utan
det praktiska också.

Då var det kompis trycket som gällde
mycket exempelvis när det gällde kläder
och annat.

Slutligen åk 9:e som jag går i nu.
Det är ett väldigt jobbigt och kämpigt år
som man har framför sig, men det

gäller bara att inte tappa taget.

Man vill ju ha bra betyg så man

kommer in på den linje man vill.